

Satu Hassi vihr ym.

Kirjallinen kysymys susien kannanhoidollisesta metsästyksestä

Eduskunnan puhemiehelle

Tammikuussa 2015 valmistuneen Luonnonvarakeskuksen arvion mukaan Suomen susikannan koko oli 220—245 sutta (http://www.rktl.fi/riista/suurpedot/susi/suden_kanta_arviot/). Susi on luokiteltu erittäin uhanalaiseksi eläimeksi edellisessä uhanalaisuusluokituksessa vuonna 2010, mutta WWF:n arvion mukaan se saattaisi olla jopa äärimmäisen uhanalainen, mikäli arvio tehtäisiin nyt. Tästä huolimatta vuonna 2015 aloitettiin kaksivuotinen suden kannanhoidollisen metsästyksen kokeilu.

Riistakeskuksen tietojen mukaan kannanhoidollisessa metsästyksessä tapettiin 17 sutta vuonna 2015 ja 43 sutta vuonna 2016, yhteensä siis vuoden 2015 alusta 60 sutta (<http://riista.fi/metsastys/saalis seuranta/kannanhoidollinen-susisaalis/>). Viimeisimmän kannanhoidollisen metsästyksen jälkeen Luonnonvarakeskus arvioi Suomessa olevan 200—235 sutta (<https://www.luke.fi/uutiset/luonnonvarakeskuksen-mukaan-suomessa-on-200-235-sutta/>).

Luonnonvarakeskuksen tietojen mukaan noin neljännes Suomen susikannasta on kuollut aikavälillä 8/2015—2/2016. Kannanhoidollisessa metsästyksessä tapettujen lisäksi vahinkoperusteisesti on tapettu 12 sutta, poliisin määräyksiin 13 sutta, muutoin on kuollut 6 sutta ja pakkotilan vuoksi tapettu 1 susi. Tämän perusteella kannanhoidollisen metsästyksen lupamäärä vaikuttaa ylimitoitetulta, etenkin kun siinä ei ole huomioitu, että susia tapetaan ja niitä kuolee kannanhoidollisen metsästyksen ulkopuolellakin. Tästä huolimatta maa- ja metsätalousministeriön virkamies on julkisuudessa pitänyt kannanhoidollista metsästystä toimivana (ks. http://yle.fi/uutiset/2000-luvulle_ominaista_kaikista_susipaatoista_valitetaan/8691602), ja Luonnonvarakeskuksen mukaan (HS 17.3.2016) susikanta on kestänyt kannanhoidollisen metsästyksen.

Kannanhoidollisen metsästyksen on suositeltu kohdistuvan nuoriin haittaa aiheuttaviin yksilöihin. Kuitenkin Luonnonvarakeskuksen tietojen mukaan vuoden 2016 metsästyksessä tapetuista susista aikuisia oli yli puolet, 24 yksilöä. Näistä alfanaaraita, jotka pitävät laumoja koossa, oli kahdeksan ja alfauroksia vähintään yksi. Lisäksi yksi ammutuista oli pantasusi.

Lisäksi on viitteitä siitä, että kannanhoidollinen metsästys ei suinkaan ole lopettanut susien salametsästystä. Suomen luonnonsuojeluliiton suurpetoasiantuntijan tietojen mukaan tammikuun 2015 jälkeen ainakin kolme laumaa, yhteensä noin 17 sutta, on kokonaan kadonnut (Heinolan lauma, 2 laumaa Virrat—Ähtäri—Alavuus—Kuhmoinen-alueelta ja Vimpeli—Perho-alueen lauma).

Kirjallinen kysymys KK 158/2016 vp

Maa- ja metsätalousministeriön on nyt tarkoitus tarkastella kannanhoidollisen metsästyksen jatkoa. Riistakeskuksen mukaan kannanhoidollisella metsästyksellä pyritään turvaamaan suotuisalla suojelutasolla oleva susikanta ja edistämään ihmisten ja susien rinnakkaiseloä susikannan hoitosuunnitelman tavoitteiden mukaisesti. Euroopan unionin luontodirektiivi mahdollistaa suurpe-tojen kannanhoidollisen metsästyksen sillä ehdolla, että pyynti ei heikennä lajin suotuisan suoje-lutason saavuttamista.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitämme asianomai-sen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Onko suden kannanhoidollisen metsästyksen lupamäärä arvioitu oikein,

voiko kannanhoidollista metsästystä ylipäänsä pitää EU:n luontodirektiivin mukaisena, kun peräti neljännes erittäin uhanalaisen eläimen populaatiosta on kuollut ja tapettu noin puolessa vuodessa, ja

mihin toimiin hallitus aikoo ryhtyä susikannan suojelemiseksi ja suden salametsästyksen lopettamiseksi?

Helsingissä 17.3.2016

Satu Hassi vihr
Hanna Halmeenpää vihr